

برای علی اصغر حسین (ع)

کودکی که پر کشید و رفت...

کودکی که پر کشید و رفت

خالی است جای کوچکش

خاک کربلا همیشه ماند

تشنه‌ی صدای کوچکش

داشت غربتی همیشگی

چشم آشنای کوچکش

توی ذهن کربلا هنوز

مانده ردپای کوچکش

حرف‌های او بزرگ بود

مثل دست‌های کوچکش

ناخدای قلب‌های ماست

قلب با خدای کوچکش

برگرفته از کتاب بهار ماندنی